

pegning til kontrol skal tillige i størst muligt omfang være baseret på risikoparametre.

Endelig er Justitsministeriet enig med arbejdsgruppen i, at der indføres krav om, at den ansvarlige for hesteholdet i tilfælde af sygdom eller tilskadekomst skal sikre, at hesten om fornødent isoleres, og at pleje iværksættes. Ved alvorlig lidelse eller hvis hesten ikke hurtigt bedres, skal en dyrlæge straks tilkaldes.

Der henvises til lovforslagets §§ 23 og 24, der svarer til §§ 23 og 24 i arbejdsgruppens lovudkast.

9. Fodring og vanding

9.1. Arbejdsgruppens overvejelser

9.1.1. Både sammensætningen af hestes foder og den måde, som der fodres på, er af afgørende betydning for hestens sundhed og velfærd.

Heste foretrækker som andre flokdyr at æde sammen. Om sommeren består føden under naturlige forhold overvejende af græsser, mens hesten om vinteren ligeledes kan æde grene, rødder, bark og træ. Hestens fordøjelse er indrettet til at indtage føde med et lavt næringsindhold i små mængder ad gangen. Fritlevende heste bruger således 14-16 timer i døgnet på fødeindtagelse og faster aldrig mere end højst 3-4 timer ad gangen.

Hestens naturlige foder kan således karakteriseres som strukturfoder med et forholdsvis højt indhold af fordøjelige fibre. Den ideelle fodring - alene vurderet ud fra hestens fordøjelsesanatomi og fysiologi - vil være, at hestens energi- og næringsstofbehov udelukkende dækkes via strukturfoder. Den kontinuerlige foderoptagelse hos hesten er nødvendig, fordi mavens volumen er relativt lille i forhold til hestens størrelse og kropsvægt og foderets lave næringsindhold.

Når hesten anvendes som brugshest, er energibehovet oftest øget, og samtidig er mulighederne for at dække energibehovet via afgræsning nedsat. Menneskets brug af hesten har derfor nødvendiggjort brug af andet og mere foder - krybbefoderet. I de tilfælde, hvor strukturfoderet ikke dækker hestens energi- og næringsstofbehov, er det nødvendigt også at fodre med krybbefoder.

Det har været arbejdsgruppens erfaring, at mange heste hvert år bliver syge eller mistrives på grund af fodringsrelaterede problemer, som skyldes manglende viden om - eller misforstået hensyntagen til - hestens behov og den korrekte balance mellem strukturfoder og krybbefoder.

9.1.2. Fodring tjener to formål. For det første skal foderet forsyne hesten med den korrekte mængde energi, protein, mineraler og vitaminer samt struktur til sikring af en sund mave-tarmfunktion. For det an-

det skal foderet tilfredsstille hestens naturlige ædeadfærd, og det er derfor vigtigt, at en vis del af foderet består af strukturfoder frem for kraftfoder.

Skal en hest have dækket sit behov for strukturfoder, viser både forskning og årelange praktiske erfaringer, at den skal indtage en foder mængde, der i tørstof svarer til minimum 2 pct. af sin legemsvægt/døgn, idet der dog er forskelle fra hest til hest.

Tørstofsvarende til minimum 1,0 pct. af hestens legemsvægt skal udgøres af strukturfoder. Resten kan udgøres af det såkaldte krybbefoder, som kan bestå af f.eks. kornprodukter, forarbejdede græsmarksprodukter, melasse mv. Krybbefoderet kan aldrig erstatte strukturfoder i fordøjelsesmæssig sammenhæng.

Anvendes disse få regler, skal en hest som udgangspunkt dagligt have minimum 1,2 kg almindeligt dansk hø pr. 100 kg hest eller ca. 2 kg almindeligt dansk wraphø pr. 100 kg hest. Ved denne minimumstildeling af strukturfoder mindskes hyppigheden af fordøjelsesproblemer og fordøjelsessygdomme betragteligt, forudsat at strukturfoderets hygiejniske kvalitet er i orden.

Når hesten vokser, er drægtig, diegivende og/eller trænes, kan strukturfoder alene imidlertid sjældent dække behovet for energi og næringsstoffer. Derfor er krybbefodring oftest et nødvendigt supplement til disse heste. Ved optimering af krybberationerne anbefales det, at stivelsesindholdet er minimalt, samt at indholdet af fordøjelige fibre er maksimalt - uanset hestens brug og fysiologiske status.

I praksis er der store forskelle i den enkelte hests behov for foder. Eksempelvis kan føl, plage og visse racer optage op til 3 pct. af deres legemsvægt i tørstof pr. dag. Nogle heste har et meget stort behov for kontinuerlig fødeindtagelse, og de stresses, hvis de hindres i denne adfærd. I den praktiske foderplanlægning skal der derfor tages højde både for det enkelte dyrs ædeadfærd og behov som følge af hestens særlige fordøjelsesfysiologi.

Træningsformen og varigheden heraf er ligeledes af stor betydning for både energi- og næringsstofbehov. Eksempelvis er væddeløbshestens præstation kortvarig og intens, mens distancehesten skal præstere over et forløb på mange timer, og foderet skal sammensættes på denne baggrund.

Heste, der går meget ude i vinterhalvåret, har et øget energibehov til vedligehold pga. varmetab i forhold til heste, der enten er på stald eller er ikklædt dækken, hvorved varmetabet begrænses.

9.1.3. Hestens vandbehov varierer afhængig af dens fysiologiske status, aktivitetsniveau, miljøtemperatur og luftfugtighed. For at opretholde væskebalancen